

MARTTI LUTHER

Iankaikkinen siunaus omistetaan uskon kautta

Samanlaiset suuntaviivat (siunauksen ja kirouksen ero, joka vallitsi Seemin ja Haamin välillä) koskevat tänä päivänä meitäkin. Meillä on oikea oppi ja oikea jumalanpalvelus. Voimme siis ylpeillä siitä, että olemme oikea Kirkko ja meillä on hengelliset lupaukset, jotka on annettu Kristuksessa. Mutta koska paavinkirkko kiroaa meidän oppimme, me tiedämme, että se ei ole Kristuksen Kirkko, vaan Saatanan todellisuudessa samoin kuin Haam 'orjien orja'. Yhtä kaikki todellisuus osoittaa, että paavi hallitsee herrana ja me olemme orjia ja "kaikkien halveksimia" niin kuin Paavali sanoo (1. Kor. 4:13).

Niinpä sitten kaikkien maailman valtakuntien jälkeen Rooman valtakuntakin tapasi loppunsa. Mutta Jumalan sana ja Kirkko pysyvät ikuisesti. Näin Kristus murskaa vähitellen paavinkin mahdin, mutta sitä että se perin juurin hävitetään ja hänestä tulee orjien orja niin kuin jumalaton Haam, sitä on uskossa vielä

odotettava. Sillä välin hän on pois suljettu Jumalan hallituksesta ja pitää väliaikaisesti hallussaan maallista valtakuntaa. Niinhän paavi on suljettu Jumalan Kirkon ulkopuolelle ja pitää hallussaan toistaiseksi aineellista valtaa, kuitenkin sillä tavoin, ettei se ole pysyvää.

Näin etenee Jumalan oikeus, että hurskaille kuuluu valtakunta, kuitenkin vain uskossa, heidän tyytyessään hengelliseen siunaukseen, siihen että heillä on leppyinen Jumala ja varma toivo täyvän valtakunnasta. Tällä välin he jättävät jumalattomien haltuun tämän maailman valtakuntien omistamisen, kunnes Jumala heidät silmin nähden hajottaa, mutta hurskaat asettaa kaiken perilliseksi Kristuksen kautta.

(Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17. Hämeenlinna 2004. Suomennos Heikki Koskenniemi. s. 77-78, otsikko toimituksen)

Uusi vuosi syntien anteeksiantamuksen perustalla

Toivotamme lukijalle armoa ja rauhaa Jumalalta alkaneelle vuodelle. Tämän teemme muistamalla Jumalan antamaa käskyä Joosefille: *“Sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä.”* Jeesuksen armotyö meidän edestämme on vanha ja horjumaton perustus, jonka varassa voimme elää Jumalan lapsina ja periä taivaan. Tästä armosta Vapahtajamme nimikin meitä muistuttaa. Jumala varjelkoon meidät tässä uskossa tämän vuoden ja koko elämämme.

Kun Joosef sai käskyn antaa pojalle Jeesus-nimen, sitä käskyä piti välttämättä totella. Näin piti tehdä Jumalan käskyn tähden. Muu olisi ollut tottelemattomuutta. Nimi Jeesus piti antaa myös siitä syystä, että tuo nimikin julistaisi evankeliumia. Joosefille tieto Jeesuksesta oli hyvin merkittävä. Hän oli aikonut hylätä Marian salaa, mutta ei tehnyt sitä. Hänen myöhemmistä vaiheistaan tiedämme varsin vähän, mutta aivan ilmeisesti hän turvautui uskossa Jeesukseen.

Alkaneena vuonna on välttämätöntä, että mekin turvaamme Vapahtajaan. Tämä usko on omakohtaista turvautumista hänen armo-työhönsä. On houkutusia, jotka voisivat saada meidät unohtamaan evankeliumin. Yksi sellainen väärä luulo on, että me emme olisi syntisiä. Epäuskoinen maailma opettaa väärää rauhaa. Kun vain eletäisiin kuten muutkin ja syntien seurauksia saataisiin ihmiskeinoin riittävän pieniksi, olisi kaikki muka hyvin. Asia ei ole niin. Jumala ei anna kenellekään sellaista lohdutusta, että hän olisi synnitön tai riittävän vähän syntinen, ja näin kestäisi Jumalan edessä. Ei, vaan Jumala antaa toisen lohdutuksen, syntien anteeksiantamuksen Jeesuksen nimessä. Tämä armo on hankittu kaikkia varten. Meille tämän vuoden ja koko elämän tärkein asia on, että turvaamme omakohtaisesti Jeesukseen ja näin kuulumme Jumalan kansaan, jolla on syntien anteeksiantamus.

Syntien anteeksiantamus on myös seurakunnan perustus. Yhteen pyhään kristilliseen seurakuntaan kuuluu jokainen, joka sydämessään turvaa Jeesukseen omana Vapahtajanaan. Evankeliumi Vapahtajasta on se voima, joka kokoaa kristityt seurakunniksi käyttämään Jumalan sanaa ja elämään siitä. Näin on meidänkin keskuudessamme. Olkoon meillä jatkuvasti se mieli, että haluamme kokoontua yhteen kasvaaksemme uskossa. Vaikuttakoon evankeliumin lupaus samalla tavoin kuin se Joosefinkin elämässä vaikutti; hiljaista uskollisuutta ja rakkautta toisia kohtaan, vakaata turvautumista Jumalan sanaan koko elämän ajan. Tällä tavoin Jeesuksen armotyö on turvanamme ja välttämättömät asiat kohdallaan. Joosefin piti antaa pojalle nimi Jeesus. Meidän tulee välttämättä turvata syntien anteeksiantajana häneen, joka on lunastanut kaikki, meidätkin.

Tänä vuonna on myös Luterilaisen juhluvuosi. Saamme lukea lehtemme 80. vuosikertaa. Luterilaisen tehtävä on ollut ja on yhä edelleen toimia luterilaisen opin äänenkannattajana. Tämän opin pääkohta on syntien anteeksiantamus Kristuksen tähden ja se, että armo omistetaan yksin uskon kautta ilman lain tekoja. Olemme saaneet runsain määrin oppia tätä kallista asiaa. Yhä vielä meidän on tarpeen sitä oppia. Näin voimme torjua oman järkemme väärät päätelmät. Jumalan sana ja sen oikea oppi varjelevat myös maailmassa vaikuttavilta vääriltä opeilta, jotka lopulta jättävät ihmisen turvattomaksi. Jumala suokoon, että Luterilainen voi edelleen täyttää tehtävänsä uskon vahvistumiseksi ja seurakunnan rakentumiseksi.

Kimmo Närhi

Jeesuksen saarnan viides osa

Kirjoitin lehtemme viime numerossa Jeesuksen saarnan neljästä osasta. Ne olivat: 1. Aika on täyttynyt. 2. Jumalan valtakunta on tullut lähelle. 3. Tehkää parannus. 4. Uskokaa evankeliumi. Nämä osat mainitsee evankelista Markus evankeliuminsa alussa, kun hän sanoo Jeesuksen saarnanneen Jumalan evankeliumia.

Kun Jumalan valtakuntaan käydään tällaisen saarnan vaikutuksesta, se tapahtuu todellisen kääntymyksen ja uskon tietä. Se sulkee pois teeskentelyn. Silloin evankeliumia ei vedetä pahuu-

den verhoksi, vaan ihminen löytää sielulleen turvan Kristuksessa ja hän vaeltaa Jumalan kasvojen edessä. Siihen kuuluu myös Jeesuksen saarnan viides osa: "Mene, äläkä tästedes enää syntiä tee." Näitä sanoja Jeesus ei varmaankaan lausunut joka kerta, kun hän opetti. Niiden lausuminen ei näet ollut aina välttämätöntä. Sillä kun syntiensä tähden ahdistunut ihminen oli päässyt taakastaan, hän ei halunnut elää pahan lihansa himoja seuraten. Kun Jeesus antoi hänelle synnit anteeksi, oli itsensä selvää, että hän halusi elää hurrikaasti.

Nuo sanat: "Mene, äläkä tästedes enää syntiä tee", Jeesus lausui naisparalle (Joh. 8:11), jota teeskentelijät olivat itsekkäästi käyttäneet hyväksi. Niillä sanoilla Jeesus ei halunnut panna naiselle uutta taakkaa kannettavaksi, vaan vahvistaa häntä tulevien kiusausten edessä. Kun viettelijät tulivat hänen tykönsä, hän saattoi vedota tähän sanaan ja torjua ahdistelun. Hän voi sanoa tähän tapaan: "Se, joka pelasti minut kivittäjien käsistä ja armahti minua, sanoi minulle: Mene, äläkä tästedes enää syntiä tee. Saan kiittää häntä siitä, että vielä elän ja että sain armon. En voi pahoittaa hänen mieltänsä. Haluan elää hänelle mieliksi."

Samoin mekin saamme vedota tähän Jeesuksen sanaan. Evankeliumin valossa se, mikä ensi silmäykseltä saattaa näyttää meistä ankaralta lailta, asettuikin uuteen valoon ja toimii heikkojen tukena. Jumalan sana osoittautuu voimaksi ja tarjoaa turvapaikan heikoimmallekin. Armahdettu syntinen yhtyy ilolla tähän Jeesuksen sanaan.

MS

STLK ja kansankirkon konservatiivit, yhtäläisyyksiä ja eroja

Kirkollista elämää seuraava henkilö havaitsee, että välillä jotkut kansankirkon pastorit esittävät samanlaisia näkökantoja kuin STLK:n seurakunnat opettavat. Laajemmin asioita seuraava jonkin ajan kuluttua kuitenkin huomaa, että joissakin opetuksissa on eroja. Koska julkisuudessa usein huomio kiinnittyy johonkin ulkonaiseen tapahtumaan, voivat itse asioiden perusteet tulla vain pinnallisesti esitetyiksi. Mieleen voi jäädä kysymys, missä määrin esitetyt kannanotot ovat yhteneväisiä luterilaisen opin kanssa. Tässä kirjoituksessa on tarkoituksena esille ajankohtaisia tai muuten erityisen tärkeitä asioita ja tuoda esiin yhtäläisyyksiä ja eroja kansankirkon konservatiivien ja STLK:n välillä.

Kirjoitusta lukiessa on otettava huomioon, että siinä viitataan kansankirkon konservatiivien näkökantoihin yleisessä mielessä. Koska heihin kuuluu henkilöitä eri kansankirkon suuntauksista, voi olla, että joidenkin kansankirkon konservatiivien kanta poikkeaa alla esitetystä.

1. Vanhurskauttamisoppi ja suhde roomalaiskatolisuuteen

Useimmat kansankirkon konservatiivit haluavat korostaa luterilaisen vanhurskauttamisopin tärkeyttä. Tuodaan aivan oikein esiin se, että ihmisen pelastumiseen ei saa sekoittaa hänen

omia eikä kenenkään toistenkaan tekoja. Tältä pohjalta monet kansankirkon konservatiivit myös pitävät vääränä kansankirkon lähentymistä roomalaiskatolisen kirkon kanssa.

Toisaalta on huomattavissa, että kansankirkon konservatiivit eivät johdonmukaisesti torju roomalaiskatolista oppia. Kun kansankirkko keväällä 1998 hyväksyi Yhteisen julistuksen vanhurskauttamisopista, sen hyväksymisen puolesta äänesti myös vielä silloin virassa ollut piispa Olavi Rimpiläinen. Julistuksesta irtisanoutumista ei havaitakseni ole kirkolliskokouksessa vaadittu.

STLK pitää kiinni luterilaisesta vanhurskauttamisopista ja siitäkin syystä torjuu lähentymisen roomalaiskatolisuuden kanssa. Yhteisen julistuksen vanhurskauttamisesta hyväksyminen olisi kirkollemme aivan mahdollon ajatus. On otettava huomioon, että roomalaiskatolinen kirkko pitää omaa perimätietoaan Raamatun sanan vertaisena. Asian ollessa tällä tavoin jo yksimielisyyden etsiminen vanhurskauttamisopista on mahdotonta. Se merkitsisi sen tunnustamista, että pelastumista koskevassa opissa voitaisiin löytää yksimielisyys, vaikka yksin Raamattu –periaatetta rikotaan. STLK pitää erittäin vakavana myös Yhteisen julistuksen mainintaa: ”Rukoilemme Pyhää Henkeä johtamaan meitä eteenpäin kohti näkyvää

ykseyttä, joka on Kristuksen tahto.” (kohta 44) Jumalan tahto kyllä on, että uskovat toimivat uskonveljellisessä yhteydessä keskenään, mutta roomalaiskatolisen ja luterilaisen opin välillä on perustavia eroja, joiden tähden todellista ykseyttä ei voi niihin oppeihin tunnustautuvien välillä olla.

2. Kysymys ehtoollisesta

Kansankirkolla on täysi kirkollinen yhteys ja siis myös ehtoollisyhteys anglikaanisen kirkon kanssa. Anglikaanisen opin mukaan vain uskovat saavat ehtoollisessa Kristuksen ruumiin ja veren ja hekin kuvaannollisella tavalla. Anglikaaninen ehtoollisoppi on yksi muoto reformoidusta ehtoollisopista. Siinä on ratkaiseva ero luterilaiseen oppiin nähden, jonka mukaan Kristuksen ensimmäisellä ehtoollisella lausumat asetus sanat saavat aikaan hänen ruumiinsa ja verensä todellisen läsnäolon ehtoollisaineissa. Näin kaikki ehtoollisvieraat ottavat suullaan vastaan Kristuksen tosi ruumiin ja tosi veren.

Monet kansankirkon konservatiiveista pitävät vääjänä asiana ehtoollisyhteyttä anglikaanisen kirkon kanssa. Sikäli kuin olemme havainneet, he eivät kuitenkaan pidä tätä asiaa vakavana ongelmana ehtoollisen oikeellisuuden kannalta.

Luterilainen tunnustus pitää tarkoin kiinni siitä, että Jumalan sana eikä ihmisen usko saa aikaan Kristuksen tosi ruumiin ja tosi veren läsnäolon ehtoollisaineissa. Luther ja hänen myötänsä luterilaiset seurakunnat torjuivat alusta asti reformoidun ehtoollisopin ja yhteisen ehtoollisen reformoitujen kanssa. Tämän mukaisesti STLK pitää vääjänä ehtoollisen viettämistä sellaisessa kirkollisessa yhteydessä, jossa sallitaan reformoitu oppi ehtoollisesta.

3. Pastorin virka

Useimmat kansankirkon konservatiivit ovat sillä oikealla kannalla, että seurakunnan kaitsijan eli pastorin virka kuuluu miehelle. Tämä on yhteistä STLK:n kanssa.

Virkaopin yhteydessä on kuitenkin kaksi asiaa, jossa kansankirkon konservatiivien opetus eroaa STLK:n opetuksesta. Ensiksi kansankirkon konservatiivit välistä vetoavat pastorin viran miehyyden puolustamiseksi siihen, että he haluavat toimia tässä asiassa niin kuin kristikunnan suuri enemmistö toimii. Käytännössä näin sanottaessa viitataan roomalaiskatoliseen ja ortodoksiseen kirkkoon. On totta, että noissa kirkoissa ei ole naisia seurakunnan kaitsijan virassa. STLK pitää kuitenkin hyvin yksipuolisena ja suorastaan vaarallise-

na viittaamista myönteisessä mielessä roomalaiskatolisen kirkon virkaan. Vaikka pastorin viran miehisyystestä olemme samalla kannalla, on luterilaisen ja roomalaiskatolisen virkaopin välillä valtavia eroja. Luterilaisen opin mukaan seurakunta kutsuu itselleen pastorin. Roomalaiskatolisen opin mukaan paavin virka on kirkon ylin virka, ja piispat ja pastorit ovat hänelle alamaisia. Paavin väitetään olevan Kristuksen sijainen maan päällä ja erehtymätön, kun hän viran puolesta lausuu jotain oppia koskevaa. Nämä ovat antikristuksen tuntomerkkejä.

Toinen ero on siinä, miten on suhdauttava erilaisiin saarnaviran haltijoihin. Suomen kansankirkossa virkaopin soveltaminen on nykyään riistaista. Konservatiivit vetoavat välistä ponteon, joka hyväksyttiin kirkolliskokouksessa 1986, kun pastorin virka avattiin naisille. Ponnen mukaan luvattiin toiminnan vapaus niille, jotka torjuvat naisten toimimisen pastoreina. Teol. tri Anssi Simojoki viittasi Paavalin Synodin julkaisussa Sisarenpoika 2/2004, s. 22, ponteon, ja piti sen hyväksymistä kaukonäköisenä ja yhteyttä ylläpitävänä asiana. Sitä, että kansankirkossa viime aikoina on hyökätty konservatiiveja vastaan, hän piti väärin profeettojen merkinä.

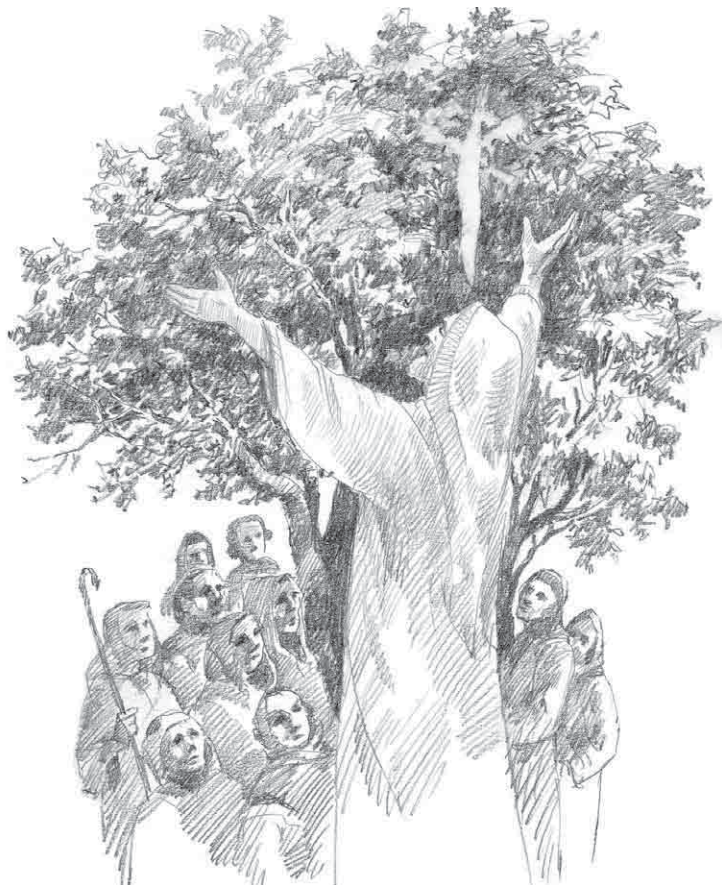
STLK ymmärtää saarnaviran avaamisen naisille yhtenä osoituksena luopumuksesta. Kun sen tapahtuessa luvattiin toimintavapaus toisella kannalla oleville, kysymys ei ole oikean kristillisen yhteyden säilyttämisestä vaan avoimesta erilaisten oppien sallimisesta. Sellainen on tyypillistä väärille profetoille. Kun opin asiassa sallitaan

erilaisia kantoja, on se asettumista myös Augsburgin tunnustuksen 7. uskonkohdan lausumaa vastaan: "Kirkon todelliseen ykseyteen riittää yksimielisyys evankeliumin opista ja sakramenttien toimittamisesta."

4. Kirkollinen yhteys

Useimmat kansankirkon konservatiivit pitävät kansankirkossa pysymistä oikeana ja siitä eroamista vääränä asiana. Viimeaikainen perustelu tälle kannalle on julkaistu Luther-säätiön internet-sivuilla kirjoituksessa "Miksi haluamme pysyä kirkossa?" Kirjoitus pohjautuu Joh. 15:1-7:ään: "Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut. Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niin kuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat. Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen." Kirkollisista asioista kirjoituksessa todetaan mm.: " — — luterilaiset eivät aikoinaan kuvitelleet voivan-

sa erota kirkosta ja perustaa uutta, ikään kuin kirkko olisi ollut heidän perustettavissaan. Sen sijaan he opetuksellaan ja käytännön toimillaan kehottivat kristittyjä pitäytymään Jumalan sanassa sekä tekemään aikansa kirkkoa uudistavaa työtä epäraamatullisten ihmiskesintöjen ja väärinkäytösten poistamiseksi. Tähän reformatoriseen ohjelmaan katolinen kirkko reagoi voimakäytöllä ajaen uskonpuhdistuksen omaksuneet paimenet ja seurakunnat kirkon kirousten saattelemina ulos.”

STLK:n kanta on toisenlainen. Joh. 15:1-7 kehottaa pysymään uskossa ja

varottaa vakavasti lankeamasta uskosta. Vapahtajassa pysyminen eli usko häneen vaikuttaa kirkolliseen yhteyteen, mutta ei suinkaan niin, että harhappisessa yhteydessä pysyttäisiin. Tämä näkyi apostolien toiminnassa. He julistivat aluksi usein juutalaisten synagogissa. Yleensä osa uskoi ja osa ei. Eivät apostolit jääneet eivätkä ohjanneet uskovia jäämään yhteyteen epäuskoisten juutalaisten kanssa, vaan kristityt järjestyivät seurakunniksi. Näissä seurakunnissa oli harjoitettava oppikuria ja tarvittaessa erottava niistä, jotka opettivat väärää oppeja, Room. 16:16-17.

Toiseksi on huomattava, että vaikka luterilaiset uskonpuhdistuksen aikana pyrkivät puhdistamaan roomalaiskatolista kirkkoa ja vaikka roomalaiskatolinen kirkko torjui heidät, he myös omasta halustaan järjestäytyivät seurakunniksi. Lutherille roomalaiskatolisen kirkon jättäminen ei ollut ehdonvallan asia, vaan hän opetti sen olevan välttämätöntä: “Niinpä siis ei tässä saa leikkiä, vaan kyseessä on joko iankaikkinen autuus tai iankaikkinen kadotus. Senpätähden erotkoon jokainen, joka tahtoo olla kristitty ja tulla autuaaksi, kiireesti ja kokonaan paavista ja hänen joukoistaan, vanhoista ja uusista, opilla ja elämällä, ruumiilla ja sielulla, ettei hän osallistuisi heidän synteihinsä eikä saisi kärsiä heidän vaivaansa.” (St.L. XIX, 783, vuodelta 1525)

Sellainen väite, että Luther ja hänen oppiaan seuranneet eivät omasta halustaan olisi eronneet roomalaiskatolisesta kirkosta, ei pidä paikkaansa. Tällainen opetus näyttää kuitenkin edelleen olevan sitkeässä. Vaikka kyse on erehdyksestä historiallisessa asiassa, on sitä pidettävä vaarallisena. Johdonmukaisesti seurattuna tuollainen opetus ohjaa ihmisiä pitäytymään kansankirkossa riippumatta siitä, millaisia harhoja se opettaa, ja myös siinä tapauksessa, että kirkollinen yhteys kansankirkon ja roomalaiskatolisen kirkon välillä mahdollisesti toteutuu.

Vallitseva kirkollinen yhteys kansankirkon ja anglikaanisen kirkon välillä muistuttaa sitä tilannetta, joka syntyi Preussissa 1830-luvulla, jolloin maallinen esivalta pakotti reformoidut ja luterilaiset samaan kirkkoon. Nykyinen tilanne ei kuitenkaan ole syntynyt esi-

vallan pakolla vaan kirkkojen omilla päätöksillä. 1830-luvulla uskolliset luterilaiset lähtivät kotimaastaan mm. Yhdysvaltoihin, Australiaan ja Etelä-Amerikkaan. Luterilainen seurakuntaelämä ei kotimaassa ollut mahdollista, koska uskonnonvapautta ei ollut. Uusilla asuinsijoillaan he järjestäytyivät seurakunniksi. Tuo oli oikea ja esikuvallinen teko. Tahdomme seurata tuota esikuvaa kiittolisina siitä, että nykyisissä oloissa ei tarvitse lähteä kotimaasta.

5. Lopuksi

Voimme todeta, että monet kansankirkon konservatiivit opettavat joissakin asioissa samalla tavoin kuin STLK:n seurakunnat. Tästä iloitsemme. Toisaalta on myös selviä eroja. Erot liittyvät erityisesti kysymyksiin harhaoppien torjumisesta ja siitä, millä perusteella uskovien tulee järjestäytyä seurakunniksi. Toivon mukaan yllä oleva selvittää lukijalle STLK:n kantaa, jonka mukaan luterilaisesta opista kiinni pitämiseksi on välttämätöntä järjestäytyä kansankirkosta erillisiksi seurakunniksi.

Tässä kirjoituksessa on kutakin asiaa käsitelty lyhyesti. Kaikista niistä on lehdessämme vuosien varrella kirjoitettu perusteellisemmin. Voidaan mainita mm. artikkelit: “Miksi kirkkomme (STLK) suhtautuu kielteisesti Yhteiseen julkistukseen vanhurskauttamisopista?” (7-8/1998) “Herran pyhä ehtoollinen” (3-4/1999), “Raamatun perusteita saarnaviran miehisyydelle” (6/1996) ja “Lutherin irtautuminen roomalaiskatolisesta kirkosta” (9/1999). Näitä artikkeleja on saatavana toimituksesta.

Kimmo Närhi

Profeetta Sakarjan selitys

Uskonpuhdistaja Martti Lutherin selittämä ja hänen itsensä saksaksi julkaisema vuoden 1527 joulukuun lopussa. W2 XIV, 1768-1975. Suomentanut Markku Särelä. Jatkoa viime numeroon.

Jae 8. Sitten hän huusi minulle ja puhui kanssani ja sanoi: “Katso, ne, jotka lähtevät pohjoiseen maahan, saattavat minun Henkeni lepäämään pohjoisessa maassa.”

13. Tässä hän näyttää tämän tulevia asioita käsittelevän näyn juutalaisten hyödyksi ja heille lohdutukseksi ja vahvistukseksi myös sinä käsillä olleena aikana, jolloin heidän oli määrä rakentaa temppeleitä. Ikään kuin hän sanoisi: Mitä te niin kovasti pelkätte ja olette huolissanne persialaisten ja pohjoisessa olevien vihollisten tähden? Huomattakaa: heidän ei ole ainoastaan määrä jättää teidät nyt rauhaan ja olla teille suojeleita, kuten olette tähän mennessä kuulleet, vaan myös vastaisuudessa heidän on määrä olla teitä kohtaan paljon suosiollisempia. Kun nyt evankeliumi ja Kristus Henkensä kanssa tulevat, hän tekee heistä teille veljiä ja ystäviä. Niin heillä on oleva sama Herran Henki kuin teillä, puhumattakaan siitä, että he tuottaisivat teille kärsimystä ja estäisivät teitä.

14. Syynä siihen, miksi pohjoiseen menevät hevoset mainitaan ennen kaikkia muita, on myös se, että he saattavat Herran Hengen lepäämään pohjoiseen antavassa maassa. Hän näet tavoittaa heidän sydämensä ja koskettaa niitä sillä, mitä he tuolloin eniten pohjoisista maista pelkäsivät, kuten Jeremia oli ennustanut, ja niin kuin he kokemuksesta olivat oppineet [Jer. 1:14–15; 6:1,22ss].

Eihän kukaan usko, millaista vaivan näköä tarvitaan masentuneen, aram omantunnon lohduttamiseen ja kohentamiseen; ja toisinkin päin, millainen vaiva on kovan, paatuneen omantunnon kauhistamisessa ja pelottamisessa. Molempia on pidettävä mahdottomina, ja Jumalan on se itse tehtävä.

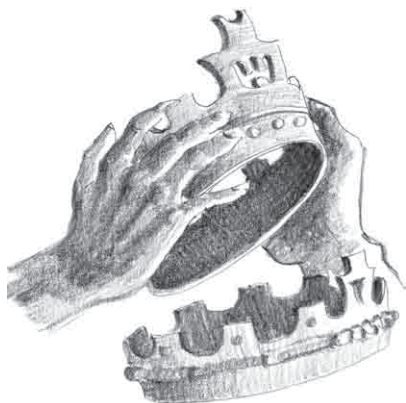
15. Sen tähden hän käyttää tässä, kuten näemme, niin paljon sanoja ja näkyjä näyttäen ne kaikki kuitenkin köyhän ja aram pikkulaumansa, kansansa lohduksi. Sillä jos Jumala kerran vihasuu ja nuhtelee, ihmissydän ei voi sitä unohtaa, vaan pakenee aina häntä. Ja hän luulee Jumalan olevan ikuisesti vihoissaan, niin että hän vapisee lehden havinaakin ja pelkää taivaan putoavan päälle. Ja myös toista tietä: jos hän on suojele ja armollinen, ihmissydän tulee itsevarmaksi ja kovettuu, niin että se luulee aina niin käyvän. Ja vaikka salamaniskut uhkaisivat häntä, niin hän ei katso sen koskevan hänen pahuuttaan. Siksi hän antaa tässä myös merkin armostaan, että Kristuksen valtakunta on varmasti tuleva ja tuova sellaisen turvan ja sanoo:

Jakeet: 9 -10: Minulle tuli tämä Herran sana: “Ota vastaan niiltä, jotka olivat vankeudessa, nimittäin Heldailta, Tobialta ja Jedajalta – mene tänä päivänä, mene Joosian, Sefanjan pojan, taloon, johon he ovat tulleet Baabelista.

16. Näkyjen päätyttyä hän antaa merkin tulevasta evankeliumista lupauksen sanan lisäksi, kuten kaikkien profeettojen tapa on antaa sanan lisäksi merkki ja pitää siitä kiinni yhtäläisesti sanan kanssa. Niin teki Jesaja 20:3–4, kun hän kulki alasti [Jes. 20:3: “vaipatta ja avojaloin”] merkkinä siitä, että Assyrian kuningas oli ryöstävä Egyptin. Ja Jeremia kanto puista iestä kaulallaan [Jer. 27:2 ss.], kun hän julisti kaikille pakanoille Baabelin kuninkaan sortovallan. Samoin myös sateenkaari annettiin merkiksi Nooalle [1 Moos. 9:13–14] ja ympärileikkaus Aabrahamille [1 Moos. 17:10 s.]. Mutta meille kristityille kaste ja sakramentti jne. Niin siis myös tässä juutalaisille annetaan merkiksi kaksi kruunua vahvistamaan evankeliumin lupaus. Se osoitetaan näyllä vaunuista, jotta he olisivat varmoja, etteivät persialaiset ja heidän vihollisensa enää vastaisuudessa vaivaa heitä. Sen sijaan tulevaisuudessa on mitä aidoimmalla tavalla oleva Kristuksen valtakunta ja pappeus, jolla he pääsevät vapaiksi ja turvaan ikuisesti kaikista vihollisistaan.

Jae 11. *Ja ota hopea ja kulta, tee kaksi kruunua ja pane ne ylimmäisen papin Joosuan, Joosadakin pojan, päähän.*

17. Tämä, nimittäin kaksi kruunua, on nyt merkki. Niitä ei ole pantava Serubbaabelin, maallisen ruhtinaan, päähän, vaan Joosuan, papin päähän. Niitä ei myöskään käsketä antaa Joosuan omaksi tai hänen kannettavakseen tai käytettäväkseen, vaan vain sitä varten, että ne olisivat merkki päähän pantaessa ja että ne sen jälkeen ripustettaisiin

temppeliin muistoksi vahvistamaan heitä uskossa tulevasta Kristuksesta, oikeasta kuninkaasta ja papista. Ovatko molemmat kruunut olleet hopealla sekoitettua kultaa vai onko ainoastaan toinen ollut kultaa, toinen hopeata, en tiedä; koska tekstissä lukee vain, että hänen tuli ottaa hopeata ja kulta, jätän asian silleen.

18. Ja riittää, että meille ilmennetään kahdella kruunulla Kristuksen kahta hallintapiiriä, että hän on oleva pappi ja kuningas; ei maalliseen tapaan, vaan hengellisesti, uskossa. Tämän hän osoittaa sillä, ettei hän pane kruunuja ruhtinas Serubbaabelin päähän, vaan yli-pappi Joosuan, hengellisen persoonan, päähän. Myös siksi, että pappeuden on määrä olla kuninkuutta korkeampi. Sillä Kristus uhraa itsensä pappeutensa välityksellä meidän edestämme ja edustaa meitä Jumalan edessä ja sovittaa meidät; mutta kuninkuudellaan eli ruhtinaanana hän suojaa meitä voimalla perkeleen, kuoleman, synnin ja kaiken pahan edessä ja hallitsee meitä perintönään ja valtakuntanaan Hengessä ja uskossa.

19. Tämä on erityinen lohdutus, että profeettaa käsketään ottamaan tämä

kulta ja hopea, ei keneltäkään muilta kuin juutalaisilta; kaiken lisäksi niiltä juutalaisilta, jotka olivat olleet vankeina Baabelissa. Sillä hän osoittaa, että Kristus on tuleva niistä juutalaisista, jotka olivat olleet vankeina. Siis heidän ei tule enää olla peloissaan, vaan heidän tulee olla varmoja kaikesta, mitä tämä ennustus ja merkki lupaa. Näiden miesten nimet eivät taas esiinny Esran kirjassa kahta, nimittäin Jedajaa ja Tobiaa, lukuun ottamatta, vaikka kukaan ei tiedä, ovatko he samoja. Mutta olen sitä mieltä, että puolet heistä on ollut Juudan heimosta ja toinen puoli pappisheimosta. Ja tämä merkki eli kruunaus ei tapahdu ylipappi Joosuan talossa, vaan erään toisen, Joosian, Sefanjan pojan, talossa. Se mielestäni merkitsee sitä, että Kristuksen pappuus ja kuninkuus on oleva jotakin erilaista kuin leeviläinen pappuus ja ulottuu pakanoihinkin eikä jää yksin juutalaisten pariin.

Jakeet 12 ja 13. *Ja sano hänelle: "Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, mies nimeltä Zemah [Vesa]! Hänen allansa on oleva kasvua, ja hän on rakentava Herran temppelin. Herran temppelin hän on rakentava, ja kaurinusta hän on kantava, ja hän on istuva ja hallitseva valtaistuimellansa; hän on oleva pappi valtaistuimellansa, ja rauhan neuvo on vallitseva niiden molempien välillä.*

20. Tässä hän itse selittää merkin kahdesta kruunusta. Sillä Joosua ei voinut ymmärtää tätä tekstiä, koska tässä molemmat kruunut, se on, kuninkuus ja pappuus määrätään yhdelle henkilölle, jolla samanaikaisesti on oleva mole-

mat tuolit eli valtaistuimet. Hän on oleva sekä kuningas että pappi, mikä ei tullut kenenkään osalle vanhassa pappudessa, vaan ainoastaan yhdelle ihmiselle, Herrallemme Jeesusukselle Kristukselle. Sillä joskin makkabealaisten aikoina maallinen hallinta tuli onnettomuuden seurauksena papeille, niin ei siitä kuitenkaan syntynyt koskaan mitään kuningaskuntaa tai pysyvää valtakuntaa.

21. Tässä hän antaa Kristukselle myös nimen Zemah, kuten edellä 3. luvussa jakeessa 8.

Sen hän sanoo tekevänsä sen vuoksi, että hänen allaan on oleva kasvua. Se on, mitä hän tekee, se edistyy ja onnistuu, vaikka koko maailma ja helvetin portit asettuvat sitä vastaan. Sillä Zemah on vesa eli virpi, joka kasvaa suureksi puuksi. Kristus oli näet aluksi aivan vähäinen korsi eli vesa juutalaisten maassa, mutta kasvoi sen jälkeen puuksi, joka täyttää oksillaan koko maailman ja joka latvallaan ulottuu taivaaseen ja juurillaan helvetin syvyyteen. Sillä kaikki on hänen käsissään, Ps. 8:7, Ef. 2:21.

22. Huomaapa tässä, ettei hän säädä tälle Zemahille mitään määräpaikkaa. Eihän hän sano, että hän on oleva Jerusalemissa ja rakentava siellä Herran temppelin, vaan (hän sanoo) "hänen allaan", siis siellä missä hän on, missä hänen paikkansa on oleva, siellä se kasvaa. Nytpä hän ei ole vain yhdessä paikassa, vaan kaikessa maailmassa, evankeliumin kautta; sen takia se on hengellinen vesa eikä sitä voi käsittää Jerusalemin papistoksi, vaan se kasvaa hänen allaan hengellisesti. Sillä ruumiillisesti se näyttää aivan toisenlaiselta, koska Kristuksen alla ovat väkevinä pelkkä

risti, vaino ja kuolema. Se kuitenkin kasvaa eikä sitä voida mitenkään estää, vaan paljoa enemmän edistää. Ja se, että hän sanoo; “hän on rakentava Herran temppelin, antaa hän julkisesti tiedoksi, että temppeli on oleva aivan toisenlainen kuin mitä ne kaksi, Joosua ja Serubbaabel, rakentavat, nimittäin hengellinen. Sillä tämän hengellisen temppelin rakentaa tuo ainoa henkilö, joka on oleva samalla kertaa kuningas ja pappi.

23. Ja hän on “kantava kaunistusta”. Sillä papin vaatteita sanotaan 2 Moos. 28:2 ss. ylistykseksi ja koristukseksi sen vuoksi, että ne istuvat hyvin ja tekevät niillä puetut ihaniksi, kunniallisiksi ja kauniiksi. Mutta samoin kuin temppelin on tässä määrä olla hengellinen, niin myös tämän papin ja kuninkaan kaunistuksen on oltava hengellinen, kuten Ps. 104:1-2 sanoo Jumalasta: “Sinä olet pukeutut yllesi ylistyksen ja kaunistuksen”, ja Ps. 8:6 Kristuksesta: “Sinä kruunasit hänet ylistyksellä ja kaunistuksella” eli olet käärintynyt hänet niihin. Paavin alaisuudessa on säilynyt juutalaisten ulkonainen kaunistus. Tämän hengellisen puvun taas selittää Ps. 132:9, jossa hän sanoo: “Sinun pappisi olkoot puetut vanhurskaudella, ja sinun hurskaasi riemuitkoot.” Niin nyt tämän papin puku on vanhurskaus. Se on kaikki hyveet, kuten rakkaus, uskollisuus, ilo, rauha, ja sanalla sanoen, kuten pyhä Paavali sen kertoo Tiit. 1:7 ss. [1 Tim. 3:2 ss.] ja 2 Tim. 4:5, että piispan tulee olla kaunistettu ja taitava, että hän on moitteeton eli hurskas kaikissa asioissa.

24. Samoin tämä pappi on oleva Herra ja ruhtinas valtaistuimellaan ja myös pappi istuimellaan. Siinä on kylin vahvasti osoitettu, kuten edellä [koh-

ta 20] sanottiin, ettei tällä voida ymmärtää Joosuaa, vaan yksinomaan Kristusta, koska yhdellä ainoalla henkilöllä on määrä olla molemmat virat. Ja hän lausuu aivan hienosti: “hän on hallitseva valtaistuimellansa ja hän on oleva pappi valtaistuimellansa”. Hänellä on siis oleva oma istuimensa, niin ettei hän ole pappina Aaronin tai Mooseksen istuimella eikä hallitse Serubbaabelin valtaistuimella, vaan omalla istuimellaan niin, että sen on epäilemättä oleva erilainen pappeus ja erilainen kuninkuus kuin Joosuan ja Serubbaabelin.

25. Ja se, että hän sanoo: “rauhan suunnitelma eli neuvo on vallitseva niitten molempien välillä”, ei Serubbaabelin ja Joosuan välillä, vaan näiden kahden, nimittäin pappeuden ja kuninkuuden, jotka välistä olivat toisiaan vastaan ja keskenään riidoissa, koska ne olivat kahdella eri henkilöllä ja suvussa. Esimerkiksi, kun kuninkaat vainosivat pappeja, kuten luemme Kuningasten kirjoista, kun yksi tahtoi tätä ja toinen sitä. Kun yksi antoi yhdenlaisen neuvon, toinen antoi toisenlaisen eikä ollut mitään rauhanomaista, yksimielistä mielipidettä eikä suunnitelmaa. Mutta nyt kun molemmat yhdistyvät yhteen henkilöön, käy kaikki siitä eteenpäin ystävällisesti ja yksimielisesti niin, ettei esiinny vastustavia neuvoja eikä jakautuvia mielipiteitä, vaan samoin kuin hän edustaa meitä Jumalan edessä, niin hän hallitsee meitä myös maan päällä. Mutta kuninkaitten aikaan papit edustivat usein kansaa aivan jumalisesti Jumalan edessä ja kuitenkin kuninkaat hallitsivat kansaa aivan jumalattomasti, ja päinvastoin.

jatkuu

TUULI JO PUHALTAA

*Mielen taivaalla raskaat täkit
auringon peitoksi vedettynä
Pimeys kietoo kulkijan askeleet
kotitieltä kauaksi kulkeneet*

*Katseessa kadun kuolleet lehdet
elämä kuin loppuun elettyinä
Valon toivoisi vielä loistavan
Huomaa vierellään Vapahtajan*

*Katso, tuuli jo puhalttaa
kurat vaatteista pudistaa
Elämän kadun kolhut
valkeudella vaatettaa
Katso, tuuli jo puhalttaa
Valoa kohti kuljettaa
Armon lumen alta
uusi kevät puhkeaa*

*Sana antaa voiman
kulkea huomiseen
Ontuva kulkija saa turvata
armoon ylenpalttiseen*

*Varustaudu pakkaseen
myrskyyn sekä helteeseen
Maaailman paahteessa
tie johtaa taivaaseen
Katso, tuuli puhalttaa
eteenpäin kuljettaa
Vapahtajan vierellä
taivastiellä johdattaa*

*Kerran perillä
ei pilviä
vain taivas sininen
- ilo ikuinen.*

(OL)

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2004	Hinnat euroina
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi: (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen ja virokielinen) á.....	10,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004	3,00
Taustaa — Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2, Kehitysoopin kulisseista (Pälikkö)	10,-
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlaulkaisu	3,50
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1 - 7 (Luther)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8 -17 (Luther)	49,00
Kaukainen voittolaulu, ilmestyskirjan selitys (Becker) md.	4,00
“ “ sid.	8,50
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Oppi Jumalan sanasta (Gerhard)	42,00
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
LUTERILAINEN lehti, vuosikerta	22,00
“ “ “ irtonumero	2,50

Lähetystyöhön tarkoitetuista suuremmista tilauksista voidaan hinnasta neuvotella erikseen.
Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

VESA

TALVI 2005

LUTERILAINEN - LASTENOSASTO

*"Tule kanssani, Herra Jeesus,
Tule, siunaa päivän työ.
Tule illoin ja aamuin varhain
Tule vielä, kun joutuu yö.*

*Tule askele askeleelta
Minun kanssani kulkemaan,
Sua ilman en saata olla,
Pysy luonani ainiaan."*

VK 516

Tulkoon sinun valtakuntasi

Pastorin kirje

Isä meidän –rukouksessa pyydämme myös Jumalan valtakunnan tule-
mista. Jumalan valtakunta eroaa kaikista maallisista valtakunnista. Sillä ei
ole sellaisia rajoja, jotka voitaisiin piirtää samaan tapaan kuin eri maiden
rajat kartalle. Jumalan valtakunta maan päällä ovat ne, jotka uskovat Jee-
sukseen omana Vapahtajanaan.

Vähässä katekismuksessa opetetaan, että Jumalan valtakunta tulee itses-
tään. Kun evankeliumia Jeesuksesta saarnataan, se saarna vaikuttaa uskoa
ihmisissä ja heitä tulee Jumalan valtakunnan jäseniksi. Kun rukoilemme Ju-
malan valtakunnan tulemistä, pyydämme sitä, että mekin olisimme ja
pysyisimme tässä valtakunnassa. Siksi on tärkeää, että itse haluamme kuulla
Jumalan sanaa ja uskoa sen sanan. Pääkohta Jumalan sanassa on, että Jee-
sus on tullut syntisiä pelastamaan ja antamaan synnit anteeksi. Tarvitsem-
meko me tätä evankeliumia? Se on sama kuin kysyisimme, olemmeko rik-
koneet Jumalaa vastaan. Varmasti olemme tottelemattomuudella, laiskuu-
della ja muilla väärillä teoilla. Jos Jumala tuomitsisi meidät tekojemme
mukaan, emme voisi olla Jumalan valtakunnassa. Jeesuksen armoityön täh-
den meillekin julistetaan evankeliumi syntien anteeksiantamuksesta. Olem-
me Jumalan valtakunnassa, kun uskomme, että Jeesus on juuri meidänkin
oma Vapahtajamme.

Jumalan valtakunnalla tarkoitetaan Raamatussa myös iankaikkista elä-
mää taivaassa. Niinpä pyydämme tässä rukouksessa myös sitä, että pääsi-
simme itse perille taivaan kotiin ja että mahdollisimman moni muukin pää-
sisi sinne. Jumalan lapsen elämässä onkin tärkeää, että odotamme taivaan
kotiin pääsemistä.

Jumalan valtakunta tarkoittaa siis kaikkia Jeesukseen uskovia täällä maa-
ilmassa ja iankaikkista elämää taivaassa. Nämä asiat kuuluvat yhteen. Kun
me täällä uskomme evankeliumin Jeesuksesta, pääsemme hänen armonsa
tähden perille taivaan kotiin. On siis oikein, että rukoilemme Jumalaa var-
jelemaan meitä uskossa ja että hän antaa evankeliumin saarnan kuulua kaik-
kialla, jotta toisetkin voivat uskoa Jeesukseen.

Kimmo När-

Kiitos talvesta

*Tuli ilma talvinen
mieleni on iloinen,
sukset, kelkat esiin vaan,
pihamaalla riemuitaan.*

*Kun mä opin hiihtämään,
pääsen metsään vihreään,
oravankin nähdä voin
oksallansa keinuu noin.*

*Taivaan Isää kiittelen
antoi talven valkoisen.
Terveyttä mulle soi,
kaiken kauniin, hyvän loi.*

VA

Uusi vuosi 2005

Jumala on suuressa armossaan antanut meille vielä uuden vuoden. Vuosiluku on meille muistutuksena Kristuksen syntymästä. Se oli maailman historiassa niin tärkeä tapahtuma, että ajanlasku tehdään sen mukaan. Asiat ovat tapahtuneet joko ennen Kristuksen syntymää tai sen jälkeen. Siitä on nyt siis n. 2005 vuotta.

Uusi vuosi on uusi armon vuosi, Jeesus Kristushan tuli meitä pelastamaan.

Taivaallisen Isän varjeluksen turvin saamme kohdata meille uudet ja tuntemattomat asiat.

***

Pihaleikkejä talvella

Kun oikea talvi tulee, on lunta ja pakkasta. Ja sitten liukumäkeen tai luistelemaan, kun luistinrata on jäädytetty. Osaatko sinä luistella?

Toiset hiihtävät mieluummin. Varmaan kaikille löytyy hauskaa tekemistä. Suojailmalla tehdään lumilyhtyjä ja lumiukkoja. Muistathan, että lumileikeissäkään ei saa kiusata ketään. Ei heitetä ketään lumipalloilla eikä anneta lumipesuja.

*Taivaan Isän siunausta sinulle
uutena vuotena*

t. Tuula

Onnelliset vanhukset

Jeesuksen syntymän aikoihin oli Jerusalemissa kaksi vanhusta, Simeon ja Hanna, jotka hartaasti odottivat Vapahtajan tuloa maailmaan. He jopa tiesivät varmasti, että hän pian tulee. Mistä he voivat sen tietää? He olivat lukeneet ja tutkineet Raamattua, Vanhaa Testamenttia. Uutta Testamenttia ei silloin vielä ollut kirjoitettu.

Vanhassa Testamentissa ennustettiin Jeesuksesta jatkuvasti. Eräs profeetta Jesajan ennustuksista kuului: ”Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas.” (Jes 9:5) Toisessa ennustuksessa sanottiin: ”...Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.” (Jes.53:6) Kaikki tämä ennustettiin kauan ennen kuin Jeesus syntyi. Israelissa oli paljon muitakin, jotka uskoivat tulevaan Kristukseen, Vapahtajaan, kuten Simeon ja Hanna.

Uudessa Testamentissa Luukkaan evankeliumissa kerrotaan, kuinka Simeon ja Hanna saivat nähdä Jeesuksen. Saisimmepa mekin nähdä, ajattelet ehkä. Mutta muistat varmaan, mitä Jeesus sanoi epäilevälle Tuomaalle, opetuslapselleen: ”Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!”

Luukkaan evankeliumin toisessa luvussa kerrotaan, kuinka Maria ja Joosef toivat Jerusalemin temppeleihin pientä Jeesus-lasta uhrataksensa, niin kuin Herran laissa oli säädetty, parin metsäkyyhkysiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa. Ja sitten kerrotaan: ”Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurskas ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällensä.

Ja Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennen kuin oli nähnyt Herran Voidellun.”

Simeon tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön. Ja kun Joosef ja Maria toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hä-

Kuva: "...minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi..."

nelle, niin kuin tapa oli lain mukaan, otti Simeonkin hänet syliinsä. Simeon kiitti Jumalaa ja sanoi: "Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi..." Simeon tarkoitti Jeesus-lasta. Ja hän sanoi, että Jumala oli valmistanut Vapahtajan kaikkien kansojen nähtäväksi, pakanoille valkeudeksi ja kirkkaudeksi kansalleen Israelille. Kun Jeesus aikuisena puhui ihmisille, hän sanoi: "Minä olen maailman valkeus."

Joosef ja Maria ihmettelivät sitä, mitä Jeesus lapsesta sanottiin. Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, Jeesuksen äidille: "Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sanotaan — että monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi." Mitähän Simeon tarkoitti?

Uudessa Testamentissa kerrotaan myöhemmin, kuinka monet israelilaiset hylkäsivät Vapahtajan, vaikka näkivät hänen suuret ihmetyönsä ja kuulivat hänen puheensa rakastavasta Jumalasta. He jopa pilkkasivat Jeesusta ja niin heidän pahat ajatuksensa tulivat ilmi.

Simeon sanoi myös Marialle: "...myös sinun sielusi lävitse on miekka käyvä." Maria joutui kokemaan paljon surua ihmisten epäuskon ja pahuuden tähden, eniten silloin, kun hänen poikansa, meidän Vapahtajamme, ristiinnaulittiin.

Temppelessä oli myös Hanna, naisprofeetta. Hän oli nuorena ollut naimisissa seitsemän vuotta, sitten hänen miehensä oli kuollut ja Hanna oli elänyt sen jälkeen leskenä. Hän oli nyt kahdeksankymmenen vuoden ikäinen. Hän ei poistunut temppeleistä vaan palveli siellä Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä päivää. Samaan aikaan kuin Simeon, hänkin tuli siihen, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Vapahtajaa.

Simeon ja Hanna olivat onnellisia vanhuksia. Heihin sopii Raamatun sana: "Minun onneni on olla Jumalaa lähellä." (Ps. 73:28) Eräessä virressä pyydetään: "Jeesus, lailla Simeonin Suo mun vain sua katsella, Nähdä, että autuuteni Minulla on sinussa, Että autuus kaikkien Myös on minun, vaivaisen." (VK 46:6)

EP

Kuva: Hanna puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Vapahtajaa.

Kristityn sota-aseet

Muistatko mitkä ovat kristityn sota-aseet. Ne luetellaan Raamatussa:

- Seisokaa kupeet TOTUUTEEN vyötettyinä,
- Ja olkoon pukunanne VANHURSKAUDEN haarniska,
- Ja kenkinä jaloissanne ALTTIUS RAUHAN EVANKELIUMILLE.
- Kaikessa ottakaa USKON kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet,
- Ja ottakaa vastaan PELASTUKSEN kypärä
- Ja Hengen miekka, joka on JUMALAN SANA.
- Ja tehkää tämä kaikella RUKOUKSELLA...

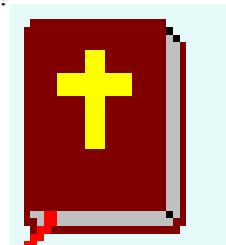
Tässä ne ovat.

Ilman näitä varustuksia emme voita taistelua emmekä pääse perille taivaaseen. Mitä taistelua emme ilman näitä voita? Taistelua syntiä, paholaista ja epäuskoista maailmaa vastaan. Mutta kun uskossa turvaamme Jeesukseen, hänen sovitustyöhönsä, me voitamme.

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.” (1Joh.1:7,9)

Luepa vielä Efesolaiskirjeen 6.luku ja virsi 170!

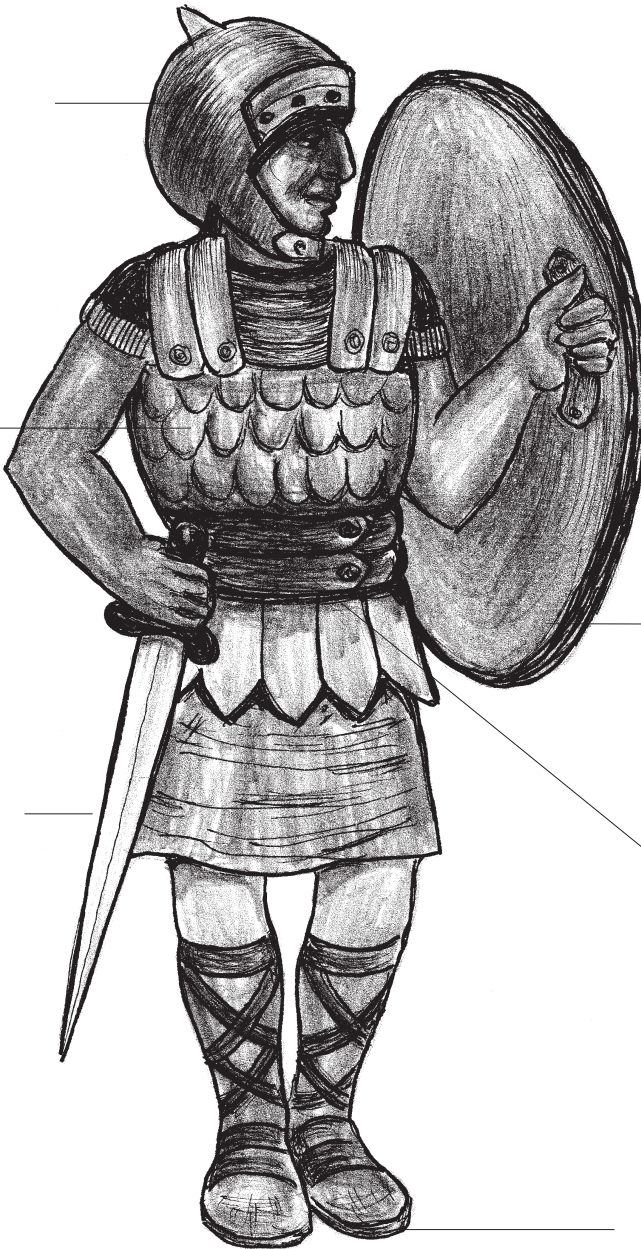
EP

Takasivun tehtävien ratkaisut:

Tehtävä 1. Herra auta

Tehtävä 2. Siunaa Jeesus jokainen koulupäiväni.

Tehtävä:

Etsi kuvasta nämä varusteet! Kirjoita numero oikealle viivalle.

1. Vyö
2. Haarniska
3. Kengät
4. Kilpi
5. kypärä
6. Miekka

TEHTÄVÄ 1

UUDEN VUODEN ALKAESSA

←	6.	USKON ISA	1. MOOS. 17: 5
	1.	AABRAHAMIN POJANPOIKA	1. MOOS. 25:25
	1.	JAAKOBIN VAIMO	1. MOOS. 29: 20,21
	3.	PAPPI	2. MOOS. 28: 1
	2.	IISAKIN POIKA	1. MOOS. 25:29
	2.	RUKOILEVA ÄITI	1. SAM. 1:9-11
	4.	PROFEETTA	1. SAM. 3: 20
	6.	DAVIDIN YSTÄVÄ	1. SAM. 18: 3,4
	2.	KUNINGAS	2. SAM. 5: 4

TEHTÄVÄ 2

JO	KOU	NAA	Järjestä vieressä olevat tavut oikein Saat esille rukouksen, joka sinun pitäisi joka aamu sanoa. Vastaus löytyy toisaalta tästä lehdestä.
SIU	VÄ	SUS	
KAI	JEE	LU	
PÄI	NEN	NI	

Aika on lähellä

Ja hän sanoi minulle: “Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä. Vääryyden tekijä tehköön edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen. Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin! Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät. Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesi ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti.” Ja Henki ja morsian sanovat: “Tule!” Ja joka kuulee, sanokoon: “Tule!” Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi. Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. Hän, joka näitä todistaa, sanoo: “Totisesti, minä tulen pian.” Amen, tule,

Herra Jeesus! Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen. Ilm. 22:10–21. Tuomiosunnuntain kolmannen vuosikerran epistolateksti.

Olemme saaneet siirtyä uuteen armovuoteen. Tekstissämme Herra haluaa painaa syvälle sydämiimme erityisesti yhden asian, tämän: “Aika on lähellä.” Nämä sanat ovat lausutut sekä aivan Ilmestyskirjan alussa (1:3) että sitten taas sen viimeisessä luvussa. Herramme haluaa tehdä meidät valvoviksi, että olisimme valmiita uskossa raittiilla, oikealla tavalla kohtaamaan sen, mikä tuleva on.

Paljon on vuosien saatossa tapahtunut sen jälkeen, kun Kristus siunaten erkani opetuslapsistaan ja nousi taivaalliseen kunniaansa Isän oikealle puolelle. Evankeliumi on levinnyt kaikkialle, niin että tuskin enää löytyy maailman kolkkaa, jossa ei olisi edes hämärää tietoa pyhästä evankeliumista. Historian aikana on ollut monia hengellisiä taisteluita vääriä opettajia ja profeettoja vastaan, ja kristillinen kirkko on säilyttänyt totuuden usein harvojen, mutta Jumalan Hengen valaisemien ja rohkaisemien tunnustajien välityksellä. On ollut verisiä vainoja, joissa rivikristityt, miehet ja naiset, jopa lapset, ovat saaneet surmansa. Mutta juuri vaikeina aikoina evankeliumi on erityisesti osoittanut voimansa. On ollut myös suuria luopumuksen aikoja, kuten tämä oma aikamme. Nykyisin järkeily, kokemuk-

set, itsekkyyden, lihallisuus, oma etu, välipitämätön pinnallisuus ja muut sen kaltaiset huonot asiat ovat ohjanneet ihmisten mieliä ja työntäneet syrjään saarnan ristiinnaulitusta Herrasta, syntien sovittajasta ja Välimiehestä. Yhä hullummaksi maailma muuttuu loppua kohden. Sitä vain emme tiedä, vieläkö tulee myös parempia aikoja, mutta sen tiedämme, että ”aika on lähellä”.

1. Koska aika on lähellä, katsoon kukin, mikä sielunsa tila on

Tekstimme sanoo: ”Vääryyden tekijä tehköön edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen.” Miten tämän ymmärrämme?

Kun Kristus lähetti apostolinsa maailmaan, he julistivat: ”Kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus” (Apt. 17:30). Saarna ristiinnaulitusta Kristuksesta on siitä lähtien voittanut vastustajia Kristuksen joukkoihin, ja moni on saanut armon kääntyä. Mutta on ollut myös niitä, joista on tullut kristinuskon paatuneita vihamiehiä, sellaisia, joihin soveltuvat Jeesuksen sanat: ”Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsitäkö. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.” (Matt. 13:14–15.) Kyllä Kristuksen sydämellinen halu oli kääntää heidätkin, mutta he eivät tahtoneet. Tekstimme ilmoittaa, että tällaisia tulee olemaan maailman loppuun asti, ja julistaa heille tuomion sanat. ”On kuin

Kristus sanoisi”, huomauttaa luterilainen pastori Carl Manthey-Zorn tämän kohdan selityksessään, ”minä säilytän kirkkoni ilman teidän suosiotanne ja teidän raivostanne huolimatta ja ilman teitäkin täytän taivaani, ja minä tulen pian ja maksan teille ansionne mukaan ettekä te voi minua paeta.”

Surkea on jumalattomien loppu. Kristuksen tahto on pelastaa heidät, mutta kun se ei heille kelpaa, he saavat mitä oikeudenmukaisuus vaatii.

Ystävänä, Kristus on kutsunut sinut omakseen, voittajaksi. Älä siis lyötyädy paatuneitten, noiden häviölle tuomittujen joukkoon.

Kristus jatkaa ja lausuu: ”Ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.” Miten suurenmoinen, ihana lupaus tämä onkaan! Raamatun mukaan pyhiä ovat ne, jotka Jumala on Henkensä pyhittävällä työllä kutsunut ja erottanut tästä maailmasta Jumalan valtakuntaan. He ovat kastettuja, joille Jumala on antanut uskon lahjan. He ovat saaneet syntinsä anteeksi. He ovat Raamatun omilla sanoilla ilmaistuna ”heikkoja”, ”syntisiä”, ”jumalattomia” (Room. 5:6,8 ja 4:5), joilla ei ole itsessään mitään kerskaamista Jumalan edessä. Mutta Jumala on antanut heille anteeksi kaikki heidän rikoksensa ja on julistanut heidät Kristuksessa vanhurskaiksi. He ovat pyhitettyjä; heille on luettu hyväksi Kristuksen pyhyys.

Näille pyhille Jeesus sanoo: ”Pyhittyköön edelleen” eli olkoon hän edelleen pyhitetty, siis Jumalan itsensä pyhittämä. Jumala ei kutsumistansa kadu, vaan hän toistaa ja vahvistaa lupauksensa.

Tunnetko kiusausten ahdistavaa voimaa, omaa heikkouttasi ja syntiesi raskasta painoa? Saat sanoa: "Herrani, älä jätä kesken minussa sitä työtä, minkä olet alkanut, vaan hyvän laupiaan tahtosi mukaan vie minut perille asti. Omien lupaustesi tähden katso minuun armollisesti. Anna minun valvoa ja kestää tämä vähä aika siihen asti, kunnes aika täyttyy ja Sinä tulet."

Koetuksia on Jumalan lasten tiellä, ja Raamattu sanoo: "Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta." (2 Kor. 13:5) Ja miten tämän koettelemme? Se on ratkaisevan tärkeää. Monet yrittävät sitä kiinnittämällä huomionsa itseensä ja ajautuvat uskota armon alta tekojen tielle. Meille tulee tässä avuksi Jumalan oma sana. Kun apostoli Paavali opetti galatalaisia, joita lain opettajat olivat ahdistelleet, hän sanoi: "Kuka on lumonnut teidät, joiden silmäin eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna? Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?" (Gal. 3:1). Se, jolta on kadonnut meidän edestämme ristiinnaulittu Kristus, on tuhon tiellä. Mutta jos sinulla on Kristus uskon kohteena, sinulla on hänet myös sydämessä. Usko omistaa Kristuksen meidän ulkopuoleltamme sanan ja sakramenttien lupauksista. Siten me pesemme vaatteemme, ja meillä on valta syödä elämän puusta ja käydä sisälle porteista pyhien taivaalliseen kaupunkiin. Pyhää Henkeä emme saa lain teoista, vaan vain uskossa kuulemisesta, ja usko katsoo ohi ihmisten ja heidän tekojensa, ohi oman sydämen ja ohi

omien tekojen yksin Kristukseen. Meidän on kiinnitettävä uskon katse yksin Kristukseen, pidettävä se hänessä eikä meidän auta sitä hetkeksikään hänestä irrottaa. Vain siten varjellumme pelastukseen. Sen Jumala suokoon meille armoonsaan.

2. Koska aika on lähellä, olkoon jokainen uskova valmis omalla paikallaan levittämään evankeliumia sielujen pelastukseksi

Tekstissämme sanotaan: "Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti." Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulokoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi."

Koska aika on lähellä, on Kristus lähettänyt enkelinsä todistamaan näitä seurakunnissa. On siis tärkeää, että Jumalan kansalle puhutaan näistä asioista siellä, missä Jumalan kansa on, nimittäin seurakunnissa, joissa kokoonnutaan sanan ja sakramenttien äärelle. Kristittyjen tulee pitää kiinni seurakunnallisesta toiminnasta, kuten jo Hebrealaiskirjeessä sanotaan: "Älkää jättäkö omaa seurakunnan kokoustanne", jolla tarkoitetaan apostolisen opin ympärillä tapahtuvaa kokoontumista, missä kutsutut sananpalvelijat ruokkivat meitä elämän sanalla.

Seurakunnallinen toiminta on paras keino Kristuksen todistuksen ylläpitämiseen ja eteenpäin viemiseen, sillä se käsittää kaikki ikäluokat ja kaikenlaiset ihmiset. Ja kun pitäydymme siihen us-

kollisesti halki elämämme, saamme kuulla uskoa lujittavaa Jumalan sanaa kaikissa elämämme vaiheissa ja kaikissa tiloissa. Ihmisen mielialat ja olosuhteet vaihtelevat, mutta Jumala ja hänen sanansa pysyy samana.

“Henki ja morsian sanovat: ‘Tule!’” Pyhä Henki ja Kristuksen seurakunta ylläpitävät yhdessä kutsuvaa evankeliumin saarnaa. Kun Jumalan vanhurskas laki julistaa sinut syylliseksi ja vyöryttää eteesi Jumalan vihan, sinulle tulee hengellinen jano. Mutta olet lähteellä, josta voit janosi sammuttaa. Profeetta Jesaja sanoo: “Te saatte ilolla ammen-

taa vettä pelastuksen lähteistä.” (Jes. 12:3) Tämä lähde on Kristus ja hänen armonsä. Ja Kristus kutsuu ihanasti: “Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.” Aivan erityisesti tämä kutsu kaikuu, kun meitä kutsutaan ehtoollispöytään nauttimaan Kristuksen ruumis ja veri syntiemme anteeksiantamiseksi.

Mutta ei ole tarkoitus, että evankeliumi jää vain jonkinlaiseksi sisäpiirin asiaksi, vaan kutsun tulee kulkea kaikille. Siinä tavallinen seurakunnan jäsen on avainasemassa. Usein tehokkaimpia todistajia ovat ne, joiden sydämen Jee-

sus on hiljan todistuksellaan tavoittanut, mutta jotka muuten ovat vielä hyvin alkavia. Niinpä samarialainen nainen, joka oli ensi kerran elämässään tavannut Jeesuksen Syykarin kaivolla, palasi kyläänsä, kertoi siitä, mitä Jeesus oli hänelle puhunut, ja niin monet muutkin menivät Jeesusta kuulemaan (Joh. 4).

Koska aika on lähellä, tarvitsemme rohkeutta todistaa Jeesuksesta ja kutsua erityisesti armosta osattomia sanankuuloon. Olkoon ulospäin suuntautuva, sieluja voittava työ esirukoustemme aihe. Kutsukaamme ystäviämme, sukulaisiamme ja aivan ventovieraitakin sanankuuloon.

3. Koska aika on lähellä, pysyköön jokainen kristitty ja jokainen seurakunta Raamatun perustalla, siihen mitään lisäämättä, siitä mitään pois ottamatta

“Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. Hän, joka näitä todistaa, sanoo: ‘Totisesti, minä tulen pian.’ Amen, tulle, Herra Jeesus! Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.”

Kiusaaja tahtoo repiä rikki ja hävittää kaiken sen, minkä Jumala on rakentanut ja mikä koskee ihmisen pelastusta. Niinpä kiusaaja on erityisesti hyökännyt pyhää Raamattua vastaan, jotta sitä ei otettaisi vastaan Jumalan sanana, vaan

että ihminen rakentaisi uskonsa jollekin muulle perustalle. Mutta jos usko ei lepää Raamatun varassa, se ei ole kristillinen usko eikä se pelasta.

Sen vuoksi Vapahtaja näki hyväksi liittää pyhään Raamattuun monia varoituksia siitä, ettemme jätä Raamatusta mitään pois ja ettemme lisää siihen mitään. Tekstissämme, pyhän Raamatun viimeisessä luvussa, on tällainen äsken kuulemamme mitä selkein varoitus.

Koska aika on lähellä ja Kristus tulee pian, on pidettävä kiinni Raamatun sanoista niin kuin nuo sanat kuuluvat, muuten Herra ottaa pois meiltä osan elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, toisin sanoen joudumme kadotetuiksi emmekä pääse taivaaseen. Jumalan sanan kuulematta jättäminen toi synnin maailmaan ja karkotti ihmisen paratiisista. Samoin Jumalan sanan hylkääminen sulkee taivaallisen paratiisin ovet. Kaikkiruokaisuus hengellisissä asioissa ei ole uskon, vaan harhauskon merkki.

Koska aika on lähellä, meidän on pyhän Raamatun edessä sanottava: “Puhu, Herra, palvelijasi kuulee.” Ja Herra puhuu sinulle sanassaan. Hän elävöittää kuolleen. Hän kirvoittaa taakankantajat. Hän auttaa ylös langenneen. Hän virvoittaa väsyneen. Hän rohkaisee alakuloisen. Hän nostaa masentuneen. Hän ilahduttaa murheellisen. Kukapa ei siis kuuntelisi, kun Herra puhuu.

Olemme Kristuksen seurassa sanan ja sakramenttien välityksellä. Siinä opimme kaipaamaan hänen näkemistään, saadaksemme aina olla hänen kanssaan. Niinpä Kristuksen seurakunta sanoo: “Tule, Herra Jeesus!” Ja Jeesus vastaa: “Totisesti, minä tulen pian.” Amen.

Markku Särelä

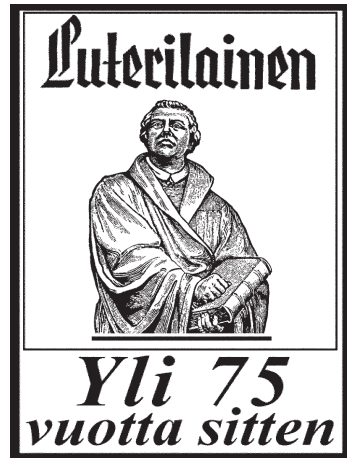
Taivaanvaltakunnan nuotta

Luterilainen marraskuu 1928

“Vielä taivaanvaltakunta on nuotan kaltainen, joka laskettiin mereen ja kokosi kaikenlaisia kaloja. Ja kun se tuli täyteen, vetivät he sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät astioihin, mutta viskasivat kelvottomat pois. Näin on tapahtuva maailman lopussa; enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaista ja heittävät heidät tuliseen uuniin; sielä on oleva itku ja hammasten kiristys.” (Mt. 13:47–50)

Tässä vertauksessa opetetaan meille taivaan valtakunnan ilmenemistä maailmassa ja tuomiolla. Se osoittaa sitä murheellista tosiasiaa, että maailmassa esiintyy kristittyinä paljonkin sellaisia, jotka eivät sitä todellisuudessa ole. Samalla Herra meitä kuitenkin lohduttaa niissä kärsimyksissä, joita myös tällaiset ulkokullatut seurakunnissa aikaansaavat, ja vielä antaa meille aiheen tutkia itseämme, olemmeko me todella Kristuksen oikeita opetuslapsia.

Kun Jumalan valtakunta täällä maan päällä ei ilmene silmin nähtävästi, vaan on “sisällisesti teissä”, Lk. 17:21, niin se tunnetaan täällä maan päällä vain määrätystä ulkonaisista merkeistä, jotka kuitenkin ovat samalla – ei vain merkkejä, vaan taivaaseen johdattavia ja uskossa varjelevia välikappaleita. Nämä ovat n.k. *armonvälikappaleita*, se on evankeliumin sana ja sakramentit. Nii-

den kautta Jumala kutsuu ja kokoaa omansa taivaaseen ja ne ovat juuri tuo nuotta, josta vertauksessa puhutaan. Meri, johon Herra evankeliumin nuotan laskee, on jumalaton maailma. Kalat, jotka tarttuvat nuotan silmuihin, ovat ne ihmiset, jotka ulkonaisesti tunnustautuvat evankeliumin sanaan ja sakramenteihin ja jotka siis elävät ja toimivat, kuten kristityt. Nämä kalat, jotka tarttuivat ja jäivät nuottaan, olivat “kaikenlaisia” – hyviä ja mädäntyneitä, uskovaisia ja epäuskoisia. Niillä oli kuitenkin yhteistä ulkonainen kuuluminen seurakuntaan ja sen armonvälikappalten ulkonainen käyttäminen.

Näin opetamme sopusoinnussa luterilaisen opin kanssa kaikkia lahkohenkiä vastaan, että ulkokultaiset ja pahat tässä elämässä ovat seurakunnassa sekaisin ja ovat seurakunnan jäseniä *merkein, se on sanan, tunnustuksen ja sakramentin ulkonaisen osallisuuden vuoksi, varsinkin jos eivät ole seurakunnan yhteydestä suljetut*” (Tunnustuskirjat s. 152). Näin luterilaiset tähän

vertaukseen vedoten (s. 152, 155) puolustautuivat paavilaisia vastaan, jotka väärin syyttivät luterilaisia siitä, että nämä muka olisivat uusien seurakuntiansa kautta ryhtyneet pystyttämään maan päälle pyhää yhteistä seurakuntaa. Ja tässä puolustuksessaan Luther ja luterilaiset ovat samalla joutuneet ankarasti vastustamaan niitä lahkolaisia, jotka joko pitävät seurakuntiaan täydellisten pyhien joukkona tai tahtovat hävittää ja tappaa kaikki jumalattomat (karkea 1000-vuotisoppi). Näistä sanoo Luther: “entisinä aikoina ja vieläkin on paljon sellaisia vääraoppisia, jotka tahtovat sellaisen seurakunnan, jossa kaikki ovat taitavia, hurskaita, pyhiä ja puhaita, eikä ainoatakaan konnaa. Sellaisia ihmisiä olivat katarit ja donatolaiset ja tähän aikaan kasteenkertojat, Münzer ja muut samanlaiset, jotka tahtovat tappaa ja hävittää kaikki, jotka eivät olleet pyhiä” (Kirkkopostilla I 200). Väärin opettavat siis ne, jotka luulevat jo täällä maan päällä olevan löydettävissä pelkien pyhien yhteyden, ja myös ne, jotka vaativat julkisille väärille opettajille ja julkipaheellisille jatkuvaa – maailman loppuun asti kestäväää toiminta- ja jäsenyysoikeutta paikallisseurakunnissa. Oikein ja tämän vertauksen mukaisesti toimivat taas ne, jotka ylläpitävät seurakunnissaan Jumalan sanan mukaista kuria oppiin ja vaellukseen nähden ja kuitenkin tunnustavat, että tästä huolimatta heidän seurakunnissaan voi olla ja on kaikenlaisia kaloja, hyviä ja kelvottomia.

Lopullinen, sydämen salaisimpiinkin sokukoihin ulottuva tutkiminen ja sen johdosta tapahtuva kalojen eroittelemisen tapahtuu tuomiolla – ei

aikaisemmin. Se kuri, jota kristityt Jumalan sanan mukaan harjoittavat seurakunnissaan, jo tässä elämässä, on jotakin aivan toista. Se kohdistuu vain *julkisiin* opin ja vaelluksen synteihin ja on viimeisessä vaiheessaan vain sulkeminen pois paikallisen seurakunnan jäsenyydestä (Mt. 18:15–17; 1. Kor. 5:11 y.m.s. Tunnustuskirjat s. 316). Tämän kurin varsinaisena tarkoituksena on auttaa langenneita palaamaan evankeliumin verkkoon – sanan ja sakramenttien oikeaan käyttämiseen. – Tuomiolla tapahtuu jotain aivan toista. Enkelit eroittavat silloin sydämen mukaan hyvät pahoista, uskavaiset epäuskoisista, oikeat Jumalan lapset ulkokullatuista. Siinä käy ilmi, että moni nuottaan ulkonaisesti kuulunut onkin ulkokullattu, epäuskoinen. Silloin ei enää ole tilaisuutta palata oikeana kalana nuottaan. Nuotta ei enää ole meressä. Se on rannalle vedetty. Se, joka ei armonajassa siinä ollut sydämestään Kristukseen uskoen, ei enää voi siihen tarttua – kuten myös tyhmin neitsyeitten edessä aikanaan sulkeutui ovi. Tuomiolla vanhurskaat saavat nähdä ja täydellisesti nauttia sitä ihanuutta, jota ennen uskoivat, pahat taas joutuvat “tuliseen uuniin; ja siellä on oleva itku ja hammasten kiristys”.

Väärin käyttävät tätä vertausta ja sitä väärentävät ne, jotka tuomiopäivänä tapahtuvaan eroittelemiseen vedoten, jopa muita samaan uneliaisuuteen ja laiskuuteen kehoittaen kieltäytyvät tässä armonajassa harjoittamasta Jumalan sanassaan käskemää ja neuvomaa kuria opin ja vaelluksen asioissa. Juuri julkisen väärän opin ja paheellisen elämän kautta menetetään lampuista öljy, tul-

laan uneliaiksi ja kadotetaan nuotta. Perkeleelle ja hänen valtakunnalleen taas on mieluista kaikki väärän opin ja pahan vaelluksen salliminen ja kuri-toimenpiteitten siirtäminen tuomio-päivään, sillä sen kautta hänelle jää sitä

suurempi toiminnan vapaus. Niinkuin perkele Jeesusta kiusasi Raamattua väärinkäyttäen ja niinkuin hän syntiin-lankeemuksen yhteydessä koetti vieroit-taa Evaa pois Jumalan sanan kuuliai-suudesta, samoin hän nytkin tämän ver-

tauksen kohdalla koettaa saada ihmisiä mahdollisimman suureen välinpitämättömyyteen opin ja vaelluksen valvomiseen nähden. Tässä hän on myös suuressi onnistunut. *)

Oikein käyttävät tätä vertausta ne, jotka kuuluessaan oikeisiin kristillisiin paikallisseurakuntiin ensinnäkin joka päivä huolehtivat siitä, että he sydämeistään uskoisivat Kristukseen ja Häntä rakastaisivat ja siis olisivat hyviä koloja Jumalan valtakunnan nuotassa. Toiseksi on kristittyjen kallis velvollisuus huolehtia siitä, että heidän seurakuntansa kautta Jumalan valtakunnan nuotta on käytännössä ja että he itsekin sekä sanoin että teoin todistaisivat totuuden puolesta.

Näin tämäkin vertaus palvelee meitä oikeaan huoleen, mutta myös oikeaan iloon autuutemme asiassa. Sen kohdalla jokainen kysyköön itseltään ja tutki koon itseään, onko hän Kristuksen oikea opetuslapsi vai onko hän ehkä ulkokullattu. Ja juuri tuo eroittelu tuomiopäivänä ajaa meitä tilintekoon myös sydämemme ajatusten ja aikeitten suhteen. Älkäämme pitäkö mitään syntiä vähäisenä tai turhana, vaan antaakamme Jumalan lain osoittaa meille – juuri itsellemme syntiemme suuruutta, niin että todella joka päivä tarvitsemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armon ja avun. Ottakaamme myös vastaan evankeliumin lohdutus kaikessa täyteydessään, sillä “missä synti on suurentunut, siinä on armo ylenmäärin runsaaksi tullut”, Room. 5:20 ja “Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan veri puhdistaa meidät kaikista synneistä”, Joh. 1:7. Edelleen on uskovaisen sydämel-

lisenä huolena se, että hän pysyisi uskossa lujana loppuun asti. Sitä varten hän tahtoo kuulla vain puhdasta Jumalan sanan totuutta ja sitä lapsenmielisesti oppia ja harjoittaa. Hän käy jatkuvasti ehtoollisella ja näin Kristuksen käskyn mukaisesti häntä muistelee. Hän haluaa “uuden ihmisen” puolesta noudattaa Jumalan tahtoa kaikessa vaelluksessaan ja toivoo sitä päivää, jolloin usko muuttuu näkemiseksi. Tämä päivä on varmasti tuleva. Se on oleva ulkokullatuille kauhea päivä, mutta Kristuksen lampaille autuaallinen hetki. Varokaamme sentähden kaikkea ulkokultaisuutta ja olkaamme Jumalan armon kautta hyviä koloja Jumalan valtakunnan nuotassa.

A.A.W. [= A. Aijal Wegelius, myöhemmin Uppala]

*) Kieltäessään uskovia harrastamasta puhtaan opin mukaisten seurakuntien perustamista Suomeen rov. Engström kehoittaa heitä vain pysymään evankeliumin yksinkertaisuudessa ja suoraan sanoo: “Seurakunnasta huolehtiminen ei kuulu meille, vaan sitä hoitaa ja ylläpitää – – Herra” (Sanans. 1923 s. 140). Kyseessä on paikallisseurakuntien toiminta, minkä Herra on uskonut uskoviensa huolenpitoon Hänen sanansa mukaan. Tuo rov. Engströmin lause vahvistaa sitä uneliaisuutta, jota yleisesti valtiokirkossa tavaataan Jumalan valtakunnan asioiden suhteen, nykyään erityisesti evankeelisten keskuudessa.

Kirjoituksen vanha kieli ja oikeinkirjoitus on säilytetty.

“Väärästä yhteydestä pitää erota”

Rouva Essi Penttinen, tri Erkki Penttisen leski, oli hyvin selkeä opin asioissa. Virkaanvihkimystilaisuuteni jälkeen vuonna 1963 hän sanoi minulle: “Mene syvälle Jumalan sanaan.” Se oli syvällinen kannustus ja neuvo nuorelle alkavalle pastorille.

Jäätyään leskeksi hän siirtyi asumaan tyttärensä luo Amerikkaan, mutta tuli sitten Suomeen takaisin. Kun hän sairastui vakavasti, menin katsomaan häntä sairaalaan. Puhuin hänelle Jumalan sanaa siihen tilanteeseen sopivista keskeisistä uskon asioista ja vahvistin häntä luottamuksessa Jumalan armoon. Hän kuunteli tarkasti ja sanoi sitten herttaisesti tähän tapaan: “Kyllä se oli oikein puhuttu, mutta väärästä yhteydestä pitää myös erota.” Tästä huo-

masin, ettei hän ollut tunnistanut minua. Hänhän luuli minua kansankirkon papiksi.

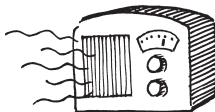
Jotkut horjuvat kirkollisesti kuolinvuoteellaan, mutta Essi Penttinen pysyi lujana totuudessa. Vaikka ajallisen elämän asioissa oli hämäryyttä, uskon asiat olivat kirkkaat. Ne olivat hänelle ensisijaisia.

Toiset ajattelevat, ettei kirkkokysymys ole tärkeä, kun on tullut vanhaksi ja kohta pääsee täältä pois. Kirkkokysymys ei ollut Essille vapaavalintainen asia, vaan Jumalan sanaan sidottu omantunnon asia, jokaista koskeva.

Essi Penttinen halusi seurata Jumalan sanaa myös viimeisinä hetkinään ja suositteli sitä muillekin. Näin hän jätti kauniin uskon todistuksen jälkeensä.

MS

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko on evankelinen kirkko

RADIO
lähetys

Radio Moreeni 26.10.1996,

täydennetty ja stilisoitu 13.12.2004

Kysymys: Yksi piirre tunnustuksellisessa luterilaisuudessa on evankelisuus. Kirkon evankelisuus voidaan ymmärtää niin, että evankeliumi on keskeisellä sijalla julistuksessa ja opetuksessa. Mitä evankeliumi oikeastaan on?

Vastaus: Evankeliumi on ilosanoma Kristuksen teoista meidän hyväksemme. Se ilmoittaa Jumalan armon ihmisiä kohtaan. Kun sanomme olevamme evankelinen kirkko, tarkoitamme juuri tätä. Julistuksen ja opetuksen pääkohta on Jumalan armo Jeesuksessa Kristuksessa.

K: Miten evankeliumin voisi lyhyesti ilmaista?

V: Raamattu kuvaa asiaa eri ilmaisuilla. Johannes kirjoittaa: "Jeesus Kristus on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien." Se merkitsee, että Kristus on kärsinyt synneistä koituvan rangaistuksen kaikkien ihmisten puolesta. Apostoli Paavali kirjoittaa: "Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen." Kristus on ostanut meidät vapaiksi synnin ja kuoleman vallasta. On todella suuri asia, että evankeliumi on olemassa. On myös hyvin tärkeää, että sitä julistetaan siten, että ihmisen pelastumista ei tehdä hänen omista teoistaan ja ansioistaan riippuvaiseksi. Evankeliumi julistaa syntien anteeksi-antamisen yksin Kristuksen ansion perusteella. Evankeliumin julistus tekee kristinuskosta ainutlaatuisen. Mikään muu uskonto ei opeta pelastumista yksin uskon kautta Jumalan armoon Kristuksessa. Kirkon tärkeä tehtävä on taistella evankeliumin puhtauden puolesta.

K: Raamattu siis opettaa, että Kristus on koko maailman syntien sovitus. Koskeeko hänen armonsä näin ollen kaikkia ihmisiä?

V: Koskee todellakin. Kun Kristus tuli ihmiseksi, eli täysin synnittömästi, kärsi ja kuoli ristillä, hän teki sen kaikkien ihmisten puolesta. Koko maailmassa ei ole yhtäkään ihmistä, jonka syntejä ei olisi sovitettu. Tämä on tärkeä ja luovuttamaton perusta evankeliumin julistukselle ja ihmisen pelastukselle.

K: Mihin uskoa sitten tarvitaan?

V: Kristuksen työ merkitsee sitä, että syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä on täydellisesti hankittu kaikille ihmisille. Uskolla ihminen ottaa vastaan tämän ilosanoman. Usko rakentuu evankeliumille. Sen huomaamme myös tutusta pienoisevankeliumista: "Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh. 3:16) On huomattava, että usko ei ole ihmisen ansiollinen teko, jolla hän ansaitsisi Jumalan armon. Usko pelastaa sisältönsä tähden, siksi, että se ottaa vastaan Jumalan armon. Luterilaiset tunnustuskirjat sanovat: "Eihän usko siitä syystä vanhurskautta eikä pelasta, että se olisi jokin sinänsä ansiollinen suoritus, vaan ainoastaan sen tähden, että se ottaa luvattun laupeuden vastaan."

K: Silloin tällöin kuulee puhuttavan lain ja evankeliumin erottamisesta. Onko tällä jotain tekemistä evankelisuuden kanssa?

V: On hyvinkin. Raamatussa todella on sekä lakia että evankeliumia. On hyvin tärkeää erottaa nämä toisistaan. Sillä tavoin Raamattu avautuu selkeällä tavalla. Toiseksi omatunto vapautuu ja löytää rauhan. Laki on Jumalan pyhä tahto. Se ilmoittaa, millaisia meidän ihmisten pitää olla, mitä meidän pitää tehdä ja mitä emme saa tehdä. Jumalan laki on äärettömän ankara. Raamattu sanoo: "Joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin." (Jaak. 2:10) Kukaan ei voi omilla teoillaan täyttää Jumalan lakia. Raamattu toteakin: "Kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla." (Room. 3:23) Lain kautta kukaan ihminen ei voi pelastua. Lain päätehtävä onkin osoittaa, että ihminen tarvitsee Vapahtajaa.

Evankeliumi sen sijaan osoittaa pelastuksen tien. Se antaa lohdutuksen lain tuomitsemalle ja säikäyttämälle omalletunnolle.

Evankeliumi on Jumalan sanan pääoppi. Se on Jumalan työväline ihmisen pelastamiseksi. Apostoli Paavali lausuu: "Minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin kirjoitettu on: 'Vanhurskas on elävä uskosta'." (Room. 1:16,17) Tässä kohdassa ilmenee useita tärkeitä asioita. Evankeliumi on peräisin Jumalasta. Hänen voimansa ihmisten pelastamiseksi on ilosanoma Jeesuksesta Kristuksesta. Pelastus merkitsee pääsyä iankaikkiseen elämään taivaassa. Jumala tahtoo, että ev. julistetaan todistukseksi kaikille kansoille. Toiseksi Jumala tahtoo, että kaikki ottavat ilosanoman uskolla vastaan. Kun Raamattu sanoo, että pelastus on tarkoitettu juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle, se tarkoittaa, että mitkään kansalliset tai muut inhimilliset erot eivät asiaan vaikuta. Evankeliumi Kristuksesta on kaikille tarkoitettu pelastustie. Se on voimallinen synnyttämään uskon. Yksin uskon kautta ihminen omistaa Jumalan vanhurskauden. Jumalan vanhurskauden omistaminen merkitsee sitä, että Jumala lukee ihmisen syyttömäksi. Hän ei lue ihmiselle tämän pahoja tekoja, vaan Jeesuksen puhtauden ja pyhyiden. Samaa opettaa toinen kohta: "Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta." (Room. 3:21-22)

K: Monet ihmiset kyselevät, mitä heidän pitäisi tehdä, että he löytäisivät Jumalan. Mitä evankelinen opetus ja julistus voisi tässä asiassa auttaa?

V: On tärkeää, että ihminen etsii Jumalaa sieltä, mistä hänet voidaan löytää. Jumala voidaan löytää hänen omista teoistaan ja hänen sanastaan. Mikä tärkeintä, silloin hän löytää todellisen armollisen Jumalan. Ihmiselle tyypillinen luontainen ajatus on luulla, että Jumala olisi löydettävissä joitain tiettyjä tekoja tekemällä. Tällaista vastaan Raamattu korostaa juuri evankeliumia. Apostoli Paavali sanoo: "Lain teoistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?" (Gal. 3:3) Hän itse selvittää, kuinka asia on: "Selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä

lain kautta, koska “vanhurskas on elävä uskosta.” (Gal. 3:11). Nämä kohdat antavat meille selvän opetuksen. Jumala on löydettävissä kuulemalla ja uskomalla evankeliumin ilosanoma. Koska Vapahtaja on sovittanut syntimme, voimme olla varmat, että Jumalan armo on ihmisen syntiä suurempi. Siksi myös evankeliumin lohduttava sana on suurempi kuin lain tuomitseva sana.

K: Mitä tämä merkitsee seurakunnan jäsenen kannalta tavallisessa elämässä?

V: Hyvin tärkeää on, että saarnassa tulee selkeästi esille Kristuksen armotyö meidän hyväksemme. Tärkeää on myös, että se kohdistetaan meille kuulijoille ja esitetään jokaiselle uskottavaksi. Joskus ennen sanottiin, että kansa “saarnataan autuaaksi penkkeihin”. Se merkitsee, että täydellinen Jumalan armo koskee juuri minua, ja saan uskoa sen heti kohta.

Evankeliumin ensisijaisuus antaa myös oikean ja turvallisen näkökulman perimmäisiin kysymyksiin. Koko elämämme tärkein asia on tietää, miten pääsen iankaikkiseen elämään. Juuri evankeliumi antaa tämän varmuuden. Sen perusteella saan olla varma Jumalan armosta Kristuksessa.

Uskon varmuus on valtava lahja kenelle tahansa ihmiselle. Sitä tarvitsevat iäkkäät ja sairaat ihmiset. Yhtä hyvin se on tarpeen nuorille ja terveille. Evankeliumi Vapahtajasta ja usko häneen poistavat kuoleman pelon. Sen sijasta uskova saa iloiten odottaa pääsyä taivaan kirkkauteen. Uskossa Kristukseen perimmäiset kysymykset eivät siis ole mitään vieraita ja epävarmoja asioita. Evankeliumi paljastaa meille Jumalan armolliset kasvot. Hän antaa Kristuksen tähden synnit anteeksi. Sillä perusteella saamme hyvän omantunnon ja rauhan elämässä ja kuolemassa.

Myös päivittäisessä elämässä evankeliumin keskeisyys on merkittävä asia. Jokainen ihminen on luonnostaan taipuvainen jäämään lain syytösten alle. Jumalan käskyt vaativat täydellisyyttä. Omat teot eivät kuitenkaan tuota vaatimusta täytyä. Sellainen saa mielen murheelliseksi. Parhaimmatkin omat yritykset jäävät vaillinaisiksi. Jos omantunnon rauha olisi niiden varassa, ei sitä koskaan voisi saavuttaa. Evankeliumi ilmoittaa sen riemullisen tosiasian, että Jeesus on sovitus-työssään hankkinut meille syntien anteeksiantamuksen, johon turvaten voi elää turvallisesti ja kuolla autuaasti.

Pastori Efraimson 80 vuotta

Uskonveljemme pastori
Rupert Efraimson täyttää
80 vuotta 23.1.2004.

Oheinen lehdessämme
käytetty piirros oli monissa
hänen kirjoittamissaan arkipäivän tapahtumia
kuvaavissa artikkeleissa tunnuksena.

Me kaikki hänen ystävänsä haluamme sydämellisesti toivottaa päivänankarille runsasta Jumalan siunausta.

Tilaa Luterilainen!

Hyvä lukija! Tämän numeron myötä Luterilainen aloittaa 80. vuosikertansa.

Lehti käsittelee uskon ja opin asioita Raamatun ja luterilaisen opin mukaisesti. Näin tahdomme toimia, jotta löytäisimme sielullemme turvan Jumalan armossa Kristuksessa ja vahvistuisimme siinä. Elämme mahdollisesti hyvin suuren uskonnollisen ja kirkollisen muutoksen aikaa. Luterilainen tahtoo tuoda esiin tunnustuksellisen luterilaisen opetuksen myös niissä asioissa, joissa muunlaiset opit ovat vallalla.

Luterilaisen voi tilata toimituksen osoitteesta

Rajakatu 7 15100 Lahti tai internetistä:

www.luterilainen.com, valitse valikosta *“Luterilainen”*.

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: **Jumalanpalvelus** sunnuntaisin klo 11. HPE 2.1., 23.1., 27.2., 3.4., 15.5. Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 27.3 eikä 22.5. *Nuorten ilta* pe 21.1. klo 18. *Lasten iltapäivä* la 22.1. ja 2.4. klo 14.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: **Jumalanpalvelus** la 15.1. (KN), 19.2. (HPE) (KN) ja su 10.4. (HPE) (MS) klo 10. *Kevätjuhla* su 22.5. alkaen klo 11.

Tampere, Hämeenpuisto 39 A: **Jumalanpalvelus** su 9.1. (HPE) (MS), 23.1. (MS), 6.2. (HPE) (KN), 20.2. (MS), 6.3. (KN), 20.3. (HPE) (KN), 3.4. (MS) ja 17.4. (HPE) (MS) klo 12.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 12: **Jumalanpalvelus** su 16.1. (MS), 13.2. (HPE) (KN), 6.3. (MS) 24.4. (HPE) (KN)

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: **Jumalanpalvelus** la 8.1. (HPE), la 19.2., su 13.3., la 9.4. (HPE) ja la 8.5. klo 15.30. *Lasten iltapäivä* 8.1. ja 9.4. klo 13. *Esirippikoulu* joka kerralla tilaisuuden yhteydessä.

Vaasa: **Jumalanpalvelus** to 17.2. ja 21.4. klo 10.

Kokkola: **Jumalanpalvelus** to 17.2. (HPE) ja 21.4. (HPE) klo 18.

Joensuu / Kontiolahti: **Jumalanpalvelus** su 23.1. klo 12, ke 16.2. klo 18 (HPE), su 13.3. klo 12, ke 20.4. klo 18 (HPE) ja su 1.5. klo 12.

Koskenpää pe 4.2. klo 13 ja pe 6.5. klo 13 (HPE) Tiensivussa.

Kyyjärvi la 5.2. klo 13 (HPE) Martti ja Kyllikki Lehtolalla ja la 7.5. klo 13 (HPE) Eino Lehtolalla.

Haapamäki pe 18.3. klo 13.

Karstula la 19.3. klo 13 Tatu ja Katri Lahdella

Jyväskylä la 5.2. klo 18 (HPE) Reino ja Tuula Rantasella. La 7.5. klo 18 (HPE)

Hankasalmi la 19.3. klo 18.

Tyrnävä 18.4.-1.5. tarkemmin sovitavana aikana (MS).

Rovaniemi 18.4.-1.5. tarkemmin sovitavana aikana (MS).

Lahti, Rajakatu 7. **Jumalanpalvelukset** su klo 16. HPE 9.1., 13.2., 13.3., 10.4. ja 8.5. Jumalanpalvelusta ei ole su 27.3. *Raamattutunti* to 10.2., 10.3. klo 15. *Teemailta* to 27.1., 31.3. ja 28.4. klo 18. *Seurakuntailta* ke 12.1. 2.2., 2.3., 6.4. ja 4.5. klo 18. *Pyhäkoulu* torstaisin klo 18. *Lasten iltapäivä* la 26.2. ja 21.5. 14. *Kevätjuhla* to 19.5. klo 18.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: **Jumalanpalvelus** Kettumäentie 2 su 9.1. (HPE) 20.2. 13.3., 10.4. (HPE) ja 8.5. (HPE) klo 11. *Raamattutunti* ke 26.1. 30.3. ja 27.4. klo 18.

Kotka: *Raamattutunti* Lindellillä ke 18.5. klo 18.

Pääsiäisleiri Siitamajalla to 24.-su 27.3. **Nuorten päivät ja esirippikoulu** Siitamajalla 13.-15.5.

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Fax: 03- 734 2484, Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Markku Särelä,
Kaukapellonkatu 9, 33710 Tampere,
puh/fax. 03-3176565. Sähköposti:
markkusare@koti.soon.fi
Siitamajan puh.: 03-3345371.

**STLK:n kotisivu internetissä:
www.luterilainen.com**

Sisälllys:

Iankaikkinen siunaus omistetaan uskon kautta, Martti Luther.....	2
Uusi vuosi syntien anteeksiantamuksen perustalla, KN.....	3
Jeesuksen saarnan viides osa, MS.....	5
STLK ja kansankirkon konservatiivit, yhtäläisyyksiä ja eroja.....	6
Profeetta Sakarjan selitys, Martti Luther.....	11
Tuuli jo puhaltaa, OL.....	15
Vesa, Luterilainen — Lastenosasto.....	17
Aika on lähellä, MS.....	25
Taivaanvaltakunnan nuotta, A.A.W., Yli 75 vuotta sitten.....	30
"Väärästä yhteydestä pitää erota", MS.....	34
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko on evankelinen kirkko, KN.....	35
Tapahtumia ja ilmoituksia.....	37
Kansi: Enkeli ilmestyy Johnnekselle, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Lahti: 151930-6101857, Helsinki: 127030-18973. **Luterilainen -lehti** : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, kummitoiminta 75200, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. 2) Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2005: Kotimaassa 22 e vuosikerta, ulkomaille 30 e

Toimitus: Päätoimittaja Markku Särelä, Kaukapellonk. 9, 33710 Tampere, puh. 03 - 317 65 65. Sähköposti: markkusare@koti.soon.fi

Toimitussihteeri: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484. Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Eeva Voima, Sopukantie 3, 45720 Kuusankoski .

Sähköposti: eeva.voima@pp.inet.fi

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: **www.luterilainen.com**